

Streszczenie rozprawy doktorskiej – Przemysław Zawadzki

The Ethics of Neuromodulation of the Self: Personal Identity, Authenticity, Autonomy and Moral Responsibility in the Light of Neurointerventions

STRESZCZENIE

Jak pokazują niepokojące doniesienia, współczesne terapie neuromodulacyjne, takie jak głęboka stymulacja mózgu (DBS), mogą stanowić fundamentalne zagrożenie dla jaźni pacjentów. Co więcej, opracowywane są nowe neurotechnologie, które ingerują w procesy pamięciowe, co może mieć radykalne konsekwencje dla Ja potencjalnych pacjentów. Głównym celem badawczym niniejszej rozprawy jest zatem zrozumienie, w jaki sposób wykorzystywanie obecnych i aktualnie rozwijanych technologii neuromodulacyjnych do celów terapeutycznych może wpływać na jaźń pacjentów - w szczególności w takich moralnie istotnych kontekstach, jak tożsamość osobowa, autentyczność, autonomia i odpowiedzialność moralna - oraz dokonanie wielowymiarowej oceny etycznej takich neurointerwencji. Kwestie te poruszam w rozprawie w formie serii dziewięciu artykułów opublikowanych w uznanych czasopismach bio- i neuroetycznych, a także ogólnofilozoficznych.

Problemy filozoficzne i etyczne związane ze stosowaniem aktualnych terapii neuromodulacyjnych - w szczególności DBS - są rozważane w serii czterech artykułów, tj. Artykuł 1 - Artykuł 4 (Zawadzki, 2020, 2021a, 2021b, 2022a), stanowiących pierwszą część rozprawy. W Artykule 1 (Zawadzki, 2021a) identyfikuję wymiary Ja, dla których obecne terapie neuromodulacyjne mogą stwarzać szczególne zagrożenie. W Artykule 2 (Zawadzki, 2020) proponuję nowe ramy teoretyczne - Pattern Theory of Self-Moral Aspects - dla zrozumienia wielowymiarowego wpływu terapii neuromodulacyjnych na jaźń pacjentów. W Artykule 3 (Zawadzki, 2021b) rozszerzam ten projekt, pogłębiając analizę jednego z moralnych wymiarów Ja, a mianowicie autonomii. W Artykule 4 (Zawadzki, 2022a) kończę niniejszą filozoficzno-etyczną dyskusję na temat terapii DBS, rozważając kwestie związane z jeszcze jednym z nieodłącznych wymiarów jaźni, tj. odpowiedzialnością moralną.

Dogłębna analiza tego, w jaki sposób rozwijane neuroterapię umożliwiające modyfikację pamięci mogą wpływać na tożsamość osobową, autentyczność i autonomię, jest z kolei przeprowadzana w serii pięciu artykułów, tj. Artykuł 5 - Artykuł 9 (Adamczyk & Zawadzki, 2020, 2021; Zawadzki, 2022b; Zawadzki & Adamczyk, 2021b, 2021a), składających się na drugą część rozprawy. Przeprowadzam tę neuroetyczną analizę poprzez zidentyfikowanie możliwości modyfikacji pamięci oferowanych przez różne neurointerwencje (optogenetyka, propranolol, glukokortykoidy) oraz zbadanie i ocenę obaw neuroetycznych z nimi związanych w odniesieniu do tożsamości osobowej (Adamczyk & Zawadzki, 2020; Zawadzki, 2022b), autentyczności (Adamczyk & Zawadzki, 2021; Zawadzki & Adamczyk, 2021a) i autonomii (Zawadzki, 2022b; Zawadzki & Adamczyk, 2021b).

Przemysław Zawadzki 23 CZE 2023
Przemysław Zawadzki